

G [REDACTED] dnia 17.02.2016 r.

Sygn. akt D – 26/15

POSTANOWIENIE

**Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Przy okręgowej Izbie Radców Prawnych w G [REDACTED]**

w składzie

Przewodniczący : Bożenna Czepulonis

Członkowie : Bożena Micewicz

Michał Grochowiecki

z udziałem protokolanta: Dominiki Wesołowskiej

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 17.02.2016 r. w G [REDACTED] sprawy z odwołania W [REDACTED] G [REDACTED] od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w G [REDACTED] z dnia 27.05.2015 r. o umorzeniu dochodzenia, w sprawie skargi na radcę prawnego A [REDACTED] B [REDACTED] na podstawie art. 437 § 1 kpk, w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tekst jednolity z dn. 30.06.2015 r. Dz.U. Nr 507 z zm.)

postanawia

1/ utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP w G [REDACTED] o umorzeniu dochodzenia,

2/ kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w G [REDACTED], uznając je za uiszczone.

Przewodniczący składu

/-/ Bożenna Czepulonis

Członkowie składu

/-/ Bożena Micewicz

/-/ Michał Grochowiecki

/-/ właściwe podpisy na oryginale

Sygn. akt: D – 26/15

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 29 listopada 2013r., skierowanym do Okręgowej Izby Radców Prawnych w B██████████ (pismo wpłynęło 2.XII.2013r.), Pan W██████████ G██████████, zamieszkały w S██████████ K██████████ [Skarżący] złożył zawiadomienie o naruszeniu przez radcę prawnego A██████████ B██████████ [Obwiniony] zasad etyki radcy prawnego oraz przepisów ustawy o radcach prawnych, wnosząc o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i ukaranie winnego ww. czynów. Głównymi zarzutami skargi było naruszenie przez Obwinionego tajemnicy zawodowej oraz prowadzenie działań w sytuacji tzw. konfliktu interesów.

W dniu 23.I.2014r. do Krajowej Izby Radców Prawnych wpłynął skierowany przez W██████████ G██████████ wniosek dotyczący wszczęcia postępowania dyscyplinarnego i objęcia nadzorem postępowania przeciwko radcy prawnemu A██████████ B██████████ Główny Rzecznik Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie, wobec podstaw do wyłączenia Rzecznika Dyscyplinarnego O.I.R.P. w B██████████ i jego zastępców, powierzył prowadzenie postępowania o popełnienie przewinienia przez radcę prawnego A██████████ B██████████ Rzecznikowi Dyscyplinarnemu Okręgowej Izby Radców Prawnych w G██████████. Pismem z dnia 18.III.2014r. Skarżący uzupełnił swoje stanowisko w sprawie, wskazując konkretne – jego zdaniem naruszone przez Obwinionego - przepisy Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i Ustawy o Radcach prawnych, rozwijając też uzasadnienie zarzutów.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przy O.I.R.P. w G██████████ postanowieniem z dnia 8.V.2014r. wszczął dochodzenie w sprawie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego A██████████ B██████████ W toku przeprowadzonych czynności przesłuchani zostali: Skarżący W██████████ G██████████ – dwukrotnie, Obwiniony A██████████ B██████████ oraz w charakterze świadków M██████████ G██████████ i W██████████ G██████████ Poddana została analizie liczna dokumentacja złożona przez Skarżącego, na którą głównie składały się kserokopie protokołów sądowych, dokumentów prywatnych i pism procesowych, dotyczące spraw prowadzonych pomiędzy Skarżącym W██████████ G██████████ a jego braćmi M██████████ i W██████████ G██████████ w latach 1994 – 2000.

W wyniku przeprowadzonego postępowania Zastępca Rzecznika postanowieniem z dnia 27.V.2015r., sygn.akt R██████████ umorzył dochodzenie w sprawie o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust.1 pkt.1 i 2 ustawy z dnia 6.VIII.1982 o radcach prawnych (Dz.U.2016.233 -t.j.).

W ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych, na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, brak jest podstaw do dalszego prowadzenia dochodzenia i do przedstawienia radcy prawnemu A [REDAKTED] B [REDAKTED] zarzutu nienależytego wykonywania zawodu radcy prawnego, tj. czynu określonego w art.64 ust.1 pkt.1 i 2 ustawy o radcach prawnych.

W uzasadnieniu postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego wskazał na ustalenia wynikające z przeprowadzonego dochodzenia, w szczególności z zeznań złożonych przez Skarżącego i Obwinionego oraz z przesłuchania w charakterze świadków dwóch braci Skarżącego, z którymi wcześniej prowadził wspólną działalność gospodarczą.

W skardze z dnia 29.XI.2013r. Pan W [REDAKTED] G [REDAKTED] zarzuca radcy prawnemu A [REDAKTED] B [REDAKTED] przede wszystkim udzielanie pomocy prawnej w sytuacji „konfliktu interesów”, tj. reprezentowania wspólników spółki cywilnej – M [REDAKTED] i W [REDAKTED] G [REDAKTED] przeciwko W [REDAKTED] G [REDAKTED] który był wcześniej wspólnikiem spółki cywilnej wraz z braćmi. Ponadto Skarżący zarzuca Obwinionemu fałszowanie dokumentów i zeznawanie nieprawdy. Co do tych dwóch zarzutów, w ocenie Zastępcy rzecznika Dyscyplinarnego, właściwymi do podjęcia działań są organy karne. Natomiast z przeprowadzonego postępowania nie wynika, by doszło do fałszowania przez radcę prawnego dokumentów, jak również brak jest dowodów świadczących o dopuszczeniu się przez niego zeznawania nieprawdy.

Co zaś się tyczy działania Obwinionego w sytuacji tzw. konfliktu interesów, które samo w sobie stanowi przesłankę naruszenia zasad etyki radcy prawnego, co stanowi przewinienie dyscyplinarne, w ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego również i ten zarzut jest chybiony, a przeprowadzone w tym zakresie postępowanie dowodowe nie daje podstaw do przedstawienia radcy prawnemu zarzutów. W niniejszej sprawie nie zachodzi bowiem żadna z przesłanek wskazanych w art. 22 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wskazał też, iż zarzuty Skarżącego sięgają działań Obwinionego co najmniej od 1994 roku, tymczasem skarga na te działania złożona została w dniu 2.XII.2013r. Zgodnie z art. 70 ust.1 ustawy o radcach prawnych „Nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od czasu popełnienia przewinienia upłynęły trzy lata, a w przypadkach przewidzianych w art.11 ust.2 – rok.” Zatem wszelkie działania Obwinionego, które miały miejsce przed datą 2.XII.2010r., nie mogą być przedmiotem rozpoznania w niniejszym postępowaniu.

Na powyższe postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w G [REDAKTED] Skarżący pismem z dnia 6 listopada 2015 roku, wniósł odwołanie do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, podtrzymując dotychczas wyrażane swoje stanowisko i ocenę

na to, by odbywały się one w postaci czynów ciągłych przez te wszystkie lata, czy z góry powziętym, uprzednim i identycznym zamiarem. Skoro nie można zarzucanym przez Skarżącego przewinieniom Obwinionego nadać statusu czynu ciągłego, nie można też w kwestii przedawnienia ścigania bądź karalności tych czynów stosować zasad należnych czynom ciągłym.

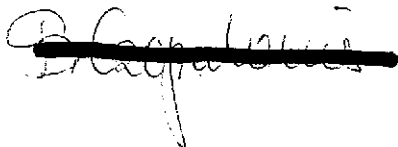
Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał zebrany w sprawie materiał dowodowy za wyczerpujący i pozwalający na wydanie ostatecznego postanowienia w tej sprawie.

Z uwagi na fakt, że wobec powyższych ustaleń nie można zarzucić radcy prawnemu A [REDACTED] B [REDACTED] popełnienia jakiegokolwiek czynu naruszającego zasady etyki zawodowej, Sąd Dyscyplinarny na podstawie art. 17 par.1 pkt.2 Kpk oraz art. 437 par.1 Kpk w zw. z art. 74.1 ustawy z dnia 6.VII.1982r. o radcach prawnych (t.j.: Dz.U. 2016r.233) utrzymał w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 27.V.2015r. o umorzeniu dochodzenia.

Kosztami postępowania obciążono Okręgową Izbę Radców Prawnych w G [REDACTED] uznając je za uiszczone.

Sąd rozpatrujący odwołanie w niniejszej sprawie jest sądem odwoławczym, zatem jego postanowienie jest ostateczne i zgodnie z normą art. 426 § 1 Kp.k. nie podlega zaskarżeniu.

Przewodniczący:

Członkowie:

